

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 29 sierpnia 2001 r.

Druk nr 765 Z

SPRAWOZDANIE

KOMISJI NADZWYCZAJNEJ LEGISLACJI EUROPEJSKIEJ

(wraz z zestawieniem wniosków)

Komisja na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2001 r. po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych w toku debaty w dniu 28 sierpnia 2001 r. nad ustawą o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz o zmianie innych ustaw, przedstawia Wysokiemu Senatowi następujące stanowisko:

- **Wysoki Senat raczy przyjąć wnioski zawarte w pkt: 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 18.**

Ponadto Komisja informuje, że na podstawie art. 52 ust. 4 Regulaminu Senatu senator Dorota Czudowska dokonała zmiany treści swojego wniosku o dodanie art. 1 pkt 11a – 11h do ustawy (*pkt 8 zestawienia wniosków*).

Przewodniczący Komisji
Nadzwyczajnej Legislacji Europejskiej
(-) Wiesław Chrzanowski

ZESTAWIENIE WNIOSKÓW
do ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza
oraz o zmianie innych ustaw

Uwaga:

Poprawki nr 1 i 6 należy głosować łącznie.

Mogą być one głosowane wyłącznie w przypadku odrzucenia poprawek nr 5, 8, 14, 16 i 18.

1)	w art. 1 w pkt 6 w lit. a), w ust. 1 skreśla się wyrazy "oraz w art. 16c ust. 1";	Poprawka
KNLE
2)	w art. 1 w pkt 6:
a) w lit. b), w ust. 3 skreśla się zdanie drugie,
b) lit. c) otrzymuje brzmienie:
"c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
"6. Egzamin, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza Naczelna Rada Lekarska zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Dz. U. Nr 29, poz. 358).",
c) dodaje się lit. d) w brzmieniu:
"d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
"7. Opłatę za egzamin, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Naczelnej Rady Lekarskiej.
8. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za egzamin, o którym mowa w ust. 3."";	Poprawka
sen. D.
Czudowskiej
poparta przez
komisję

- 3) w art. 1 w pkt 7, w art. 9:
- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy ", tzn. przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące w roku,"
 - b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
"2a. Przez czasowe wykonywanie zawodu lekarza należy rozumieć wykonywanie zawodu w sposób ciągły, nie dłużej niż 3 miesiące w okresie roku."
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
"5. Okręgowa rada lekarska wydaje lekarzowi zaświadczenie o spełnieniu przez niego obowiązku złożenia oświadczenia oraz o posiadaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2."
 - d) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
"6. Przepis art. 6a ust. 4 stosuje się odpowiednio.";
- 4) w art. 1 w pkt 8, w ust. 4 po wyrazach "w art. 6b" dodaje się wyrazy "i dotychczas nie uzyskał prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza stomatologa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej";
- Uwaga:***
Poprawki nr 5, 8, 14, 16 i 18 należy głosować łącznie.
Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie poprawek nr 1, 6 i 17.
- 5) w art. 1 w pkt 10 wyrazy "Staż podyplomowy" zastępuje się wyrazami "Doskonalenie zawodowe lekarzy";
- 6) w art. 1 w pkt 11 w lit. a):

Poprawka
sen. D.
Czudowskiej
poparta przez
komisję

Poprawka
sen. D.
Czudowskiej
poparta przez
komisję

Poprawka
sen. D.
Czudowskiej
poparta przez
komisję

Poprawka
KNLE

a) w zdaniu wstępnym wyrazy "ust. 1-3" zastępuje się wyrazami "ust. 1 i 2",

b) skreśla się ust. 3;

7) w art. 1 w pkt 11 w lit. b), w ust. 3a po wyrazach "dziedzinie medycyny" dodaje się wyrazy "albo lekarza stomatologa wykonującego zawód przez okres co najmniej 5 lat,";

Poprawka
sen. D.
Czudowskiej
poparta przez
komisję

8) w art. 1 dodaje się pkt 11a – 11h w brzmieniu:

"11a) art. 16 otrzymuje brzmienie:

Poprawka
sen. D.
Czudowskiej
poparta przez
komisję

"Art. 16. 1. Lekarz, lekarz stomatolog ma prawo do doskonalenia zawodowego mającego na celu wykonywanie zawodu zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 4, poprzez stałe pogłębianie i uzupełnianie wiedzy teoretycznej oraz doskonalenie i nabywanie umiejętności zawodowych, zgodnie z postępem nauk medycznych.

2. Doskonalenie zawodowe, o którym mowa w ust. 1, polega na odbywaniu szkolenia specjalizacyjnego, zwanego dalej "specjalizacją", nabywaniu szczególnych umiejętności zawodowych oraz doskonaleniu w innych formach kształcenia ustawicznego.

3. Do prowadzenia doskonalenia zawodowego lekarzy, o którym mowa w ust. 1, są uprawnione podmioty, które uzyskały akredytację na prowadzenie określonego rodzaju doskonalenia zawodowego, zwane dalej "podmiotami uprawnionymi".";

11b) po art. 16 dodaje się art. 16a – 16l w brzmieniu:

"Art. 16a. 1. Lekarz może w ramach doskonalenia zawodowego uzyskiwać szczególne kwalifikacje potwierdzone tytułem specjalisty w

określonej dziedzinie medycyny po odbyciu specjalizacji, określonej programem specjalizacji i po złożeniu egzaminu państwowego.

2. W uzasadnionych przypadkach, minister właściwy do spraw zdrowia może uznać dotychczasowy dorobek zawodowy i naukowy lekarza za równoważny z odbyciem specjalizacji w nowej dziedzinie medycyny, nie objętej dotychczasowym systemem szkolenia specjalizacyjnego i podjąć decyzję o dopuszczeniu tego lekarza do egzaminu państwowego.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia ustali, w drodze rozporządzenia, wykaz specjalności w określonych dziedzinach medycyny, które lekarz może uzyskiwać po ukończeniu stażu podyplomowego oraz, które może uzyskiwać posiadając tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny, uwzględniając w szczególności podział na podstawowe i szczegółowe dziedziny medycyny.

Art. 16b. 1. Lekarz może rozpocząć specjalizację w wybranej specjalności, jeżeli posiada prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa i został zakwalifikowany do jej odbywania po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, a w przypadku lekarza cudzoziemca nie będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej zamierzającego wykonywać zawód na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w celu odbycia szkolenia podyplomowego lub

uzyskania stopnia naukowego, jeżeli uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw zdrowia na odbywanie danej specjalizacji oraz prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 7 ust. 1a.

2. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1, obejmuje sprawdzenie spełnienia wymogów formalnych przez lekarza ubiegającego się o rozpoczęcie specjalizacji, ocenę jego dorobku zawodowego oraz postępowanie konkursowe, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 3.
3. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1, organizuje i przeprowadza centrum zdrowia publicznego będące jednostką organizacyjną podległą wojewodzie, działająca na podstawie odrębnych przepisów.
4. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, wojewoda powołuje komisję, w skład której wchodzi konsultant wojewódzki, w dziedzinie medycyny objętej postępowaniem kwalifikacyjnym lub w uzasadnionych przypadkach w pokrewnej dziedzinie medycyny, przedstawiciel okręgowej rady lekarskiej oraz przedstawiciel właściwego stowarzyszenia lekarzy specjalistów lub medycznego towarzystwa naukowego.
5. Członkom komisji, o której mowa w ust. 4, przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez

wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, a także zwrot kosztów podróży i zakwaterowania.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb oraz regulamin organizacyjny postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów oceny wniosku lekarza ubiegającego się o rozpoczęcie specjalizacji, kryteriów oceny dorobku zawodowego, sposobu i trybu przeprowadzenia postępowania konkursowego, w tym dla lekarzy posiadających specjalizacje, o których mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 16c. 1. Lekarzowi, który posiada tytuł specjalisty uzyskany za granicą, minister właściwy do spraw zdrowia uznaje kwalifikacje za równoważne z tytułem specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 16l ust. 1, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- 1) lekarz, lekarz stomatolog posiada prawo wykonywania zawodu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) okres specjalizacji odbytej za granicą odpowiada okresowi określonemu w programie danej specjalizacji w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) program specjalizacji w zakresie wymaganej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych, sposób potwierdzenia nabytej

wiedzy i umiejętności odpowiada w istotnych elementach programowi określonej specjalizacji w Rzeczypospolitej Polskiej,

- 4) sposób i tryb złożenia egzaminu lub innej formy potwierdzenia uzyskanej wiedzy i umiejętności odpowiada złożeniu przez lekarza egzaminu państwowego w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Lekarzowi, który posiada tytuł specjalisty uzyskany za granicą, a odbyta przez niego specjalizacja nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, minister właściwy do spraw zdrowia może uznać ten tytuł za równoważny z tytułem specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 16l ust. 2, pod warunkiem odbycia stażu uzupełniającego, trwającego nie dłużej niż 12 miesięcy, zakońzonego egzaminem państwowym.
3. Staż uzupełniający, o którym mowa w ust. 2, lekarz odbywa na podstawie urlopu szkoleniowego udzielonego lekarzowi na czas trwania stażu, jeżeli pozostaje on w stosunku pracy albo umowy o pracę na czas określony w celu odbycia stażu lub umowy o odbycie stażu uzupełniającego zawartej z podmiotem prowadzącym specjalizację, o którym mowa w art. 16d ust. 1.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia odmawia uznania tytułu specjalisty uzyskanego za granicą za równoważny z tytułem specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie przedłożonych przez lekarza dokumentów stwierdzi, że okres trwania szkolenia oraz formy

nabywania wiedzy i umiejętności praktycznych nie odpowiadają w istotnych elementach programowi specjalizacji w danej specjalności w Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Uznanie lub odmowa uznania tytułu specjalisty uzyskanego za granicą za równoważny z tytułem specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 16d. 1. Specjalizacja lekarza może być prowadzona przez jednostki organizacyjne oraz osoby fizyczne, które uzyskały akredytację do prowadzenia określonej specjalizacji, zwane dalej "podmiotem prowadzącym specjalizację".

2. Specjalizacja, w części obejmującej staż kierunkowy, może być prowadzona również przez podmioty inne, niż wymienione w ust. 1, jeżeli zapewniają realizację tej części programu specjalizacji oraz uzyskały w tym zakresie akredytację.

3. Specjalizacja, w określonej części programu specjalizacji, może być prowadzona również przez podmioty inne niż wymienione w ust. 1, jeżeli zapewniają realizację tej części programu specjalizacji i uzyskały w tym zakresie akredytację.

4. Specjalizacja, w części obejmującej kurs szkoleniowy, może być prowadzona przez podmioty, które uzyskały w tym zakresie akredytację.

Art. 16e. Lekarz odbywający specjalizację wykonuje zawód, w zakresie objętym programem specjalizacji, pod kierunkiem lekarza posiadającego tytuł specjalisty albo specjalizację drugiego stopnia, o której mowa w art. 64 ust. 1, w dziedzinie medycyny

będącej przedmiotem specjalizacji, a w uzasadnionych przypadkach w pokrewnej dziedzinie medycyny.

- Art. 16f. 1. Lekarz odbywa specjalizację na podstawie umowy o pracę zawartej z podmiotem prowadzącym specjalizację na czas określony w celu doskonalenia zawodowego, obejmującego realizację programu specjalizacji, zwanej dalej "rezydenturą".
2. Umowa o pracę, o której mowa w ust. 1, zawierana jest na podstawie decyzji administracyjnej wydanej przez wojewodę, na podstawie wyników postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 16b ust. 1, w ramach liczby miejsc szkoleniowych ustalanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia i powinna zawierać zakres wzajemnych zobowiązań, a w szczególności zobowiązanie lekarza do zwrotu kosztów szkolenia specjalizacyjnego, w przypadku nieukończenia specjalizacji z przyczyn przez niego zawinionych.
 3. Koszty szkolenia, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi do budżetu państwa na podstawie decyzji administracyjnej wydanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia i podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
 4. Lekarzowi zobowiązanemu do zwrotu kosztów szkolenia przysługuje powództwo o ustalenie istnienia należności, o której mowa w ust. 3.
 5. Lekarz, który nie został zakwalifikowany do odbywania specjalizacji w trybie, o którym mowa w ust. 1, może odbywać specjalizację w

ramach liczby miejsc szkoleniowych ustalonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia w ramach:

- 1) umowy o pracę zawartej z podmiotem prowadzącym specjalizację,
 - 2) urlopu szkoleniowego udzielanego pracownikowi na czas trwania określonej specjalizacji na podstawie odrębnych przepisów,
 - 3) poszerzenia, o program specjalizacji, zajęć programowych studiów doktoranckich prowadzonych przez podmiot uprawniony, w którego skład wchodzi jednostka organizacyjna prowadząca specjalizację i w ramach udzielonego urlopu szkoleniowego lub urlopu bezpłatnego, jeżeli uczestnik studiów doktoranckich pozostaje w stosunku pracy, a po ich ukończeniu, w trybie określonym w pkt 1 lub 2,
 - 4) umowy o pracę zawartej z podmiotem, o którym mowa w art. 16d ust. 3 i w ramach urlopów szkoleniowych udzielanych pracownikowi na czas niezbędny do zrealizowania właściwej części programu specjalizacji w podmiocie prowadzącym specjalizację, na podstawie programu ustalonego przez lekarza, pod kierunkiem którego odbywa specjalizację w tym podmiocie.
6. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 16b ust. 1, odbywa specjalizację na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby nie będące

obywatelami polskimi.

- Art. 16g. 1. System szkolenia specjalistycznego powinien uwzględniać stan współczesnej wiedzy medycznej, potrzeby zdrowotne obywateli oraz dostępność świadczeń zdrowotnych w danej dziedzinie medycyny na obszarze województwa lub kraju, a także zadania państwa związane z obronnością kraju oraz bezpieczeństwem powszechnym i porządkiem publicznym.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii właściwego konsultanta krajowego oraz Naczelnej Rady Lekarskiej, liczbę miejsc szkoleniowych dla lekarzy, którzy mogą corocznie rozpocząć specjalizację w danej specjalności w kraju i w poszczególnych województwach, w tym liczbę miejsc dla lekarzy odbywających specjalizację w ramach rezydentury, dla lekarzy posiadających specjalizację, o której mowa w art. 64 ust. 1, oraz dla lekarzy cudzoziemców, uwzględniając możliwości prowadzenia specjalizacji przez podmioty, o których mowa w art. 16d ust. 1.

- Art. 16h. 1. Egzamin państwowy dla określonej specjalizacji organizuje i przeprowadza Centrum Egzaminów Medycznych, o którym mowa w art. 19f.
2. Egzamin państwowy, obejmujący program określonej specjalizacji, składany jest w formie egzaminu praktycznego, egzaminu testowego i egzaminu ustnego.
3. Opłaty za egzamin państwowy ponosi zdający; opłaty z tego tytułu stanowią dochód budżetu państwa.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób naliczania opłaty za egzamin państwowy, ze szczególnym uwzględnieniem wydatków związanych z przeprowadzaniem egzaminu państwowego.

Art. 16i. 1. Lekarz nie może realizować lub kontynuować specjalizacji w przypadku:

- 1) zawieszenia lekarza w prawie wykonywania zawodu,
 - 2) ograniczenia lekarza w wykonywaniu określonych czynności medycznych,
 - 3) niepodjęcia przez lekarza szkolenia specjalizacyjnego w okresie 6 miesięcy od dnia skierowania go do odbycia specjalizacji przez centrum zdrowia publicznego,
 - 4) zaprzestania przez lekarza odbywania specjalizacji,
 - 5) upływu okresu, w którym był obowiązany ukończyć specjalizację,
 - 6) przerwania lekarzowi szkolenia specjalizacyjnego na wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.
2. Decyzje administracyjne w sprawach, o których mowa w ust. 1, podejmuje wojewoda na podstawie:
- 1) powiadomienia przez właściwy przedmiot o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5,
 - 2) wniosku lekarza, pod kierunkiem którego lekarz odbywa specjalizację o przerwaniu kontynuowania szkolenia

specjalizacyjnego po uzyskaniu opinii konsultanta wojewódzkiego oraz właściwej okręgowej rady lekarskiej.

3. Od decyzji wojewody zainteresowanemu lekarzowi przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 16j. 1. Nadzór nad odbywaniem specjalizacji oraz nad podmiotami, o których mowa w art. 16d, sprawuje właściwy wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wojewoda, w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony do:

- 1) wizytacji jednostki prowadzącej specjalizację,
- 2) żądania przedstawienia prowadzonej dokumentacji dotyczącej specjalizacji,
- 3) żądania wyjaśnień dotyczących procesu szkolenia specjalizacyjnego,
- 4) wydawania zaleceń pokontrolnych związanych z usunięciem stwierdzonych uchybień,
- 5) podjęcia decyzji o przerwaniu szkolenia specjalizacyjnego lekarza.

3. W realizowaniu czynności, określonych w ust. 2 pkt 1-3, powinien uczestniczyć przedstawiciel okręgowej rady lekarskiej.

4. O wyniku przeprowadzonej kontroli wojewoda informuje właściwą okręgową radę lekarską.

5. Prowadzenie dokumentacji dotyczącej specjalizacji, obejmującej:

- 1) wniosek o przystąpieniu do specjalizacji,
- 2) postępowanie kwalifikacyjne,
- 3) przebieg szkolenia specjalizacyjnego,
– należy do zadań właściwego wojewody.

6. Rejestr lekarzy posiadających specjalizację, o której mowa w art. 64, oraz tytuł specjalisty w określonej

dziedzinie medycyny, prowadzi Naczelna Rada Lekarska w ramach Centralnego Rejestru Lekarzy Rzeczypospolitej Polskiej, a w odniesieniu do obszaru województwa, właściwa okręgowa rada lekarska w ramach okręgowego rejestru lekarzy.

Art. 16k. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki podjęcia specjalizacji po stażu podyplomowym oraz specjalizacji przez lekarza posiadającego tytuł specjalisty lub pierwszy albo drugi stopień specjalizacji, o którym mowa w art. 64 ust. 2 i 3,
- 2) ramowy program specjalizacji, sposób odbywania specjalizacji oraz formy zdobywania wiedzy teoretycznej i praktycznej, uwzględniając w szczególności zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, formy zdobywania wiedzy, okresy trwania poszczególnych specjalizacji, nie krótsze niż obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej, a także sposób sprawdzania wiedzy teoretycznej i nabytych umiejętności praktycznych,
- 3) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać podmioty uprawnione do prowadzenia specjalizacji, uwzględniając w szczególności dane o kadrze dydaktycznej, ze wskazaniem liczby specjalistów z określonej dziedziny medycyny, rodzaj i zakres udzielanych świadczeń zdrowotnych, informacje dotyczące bazy dydaktycznej oraz warunków organizacyjnych właściwych dla danego rodzaju specjalizacji,

- 4) wysokość wynagrodzenia lekarza, który odbywa specjalizację w ramach rezydentury, wzór umowy, o której mowa w art. 16f ust. 2, sposób przekazywania środków finansowych na realizację umowy, sposób ustalania wysokości kosztów podlegających zwrotowi w sytuacji, o której mowa w art. 16f ust. 3,
 - 5) tryb uznawania dorobku zawodowego i naukowego w nowej dziedzinie medycyny nie objętej systemem specjalizacji, za równoważny z odbytym szkoleniem specjalizacyjnym, z uwzględnieniem kryteriów, jakie stosuje się do oceny dorobku zawodowego i naukowego oraz zakresu szkolenia odbytego w kraju i za granicą,
 - 6) sposób i tryb składania egzaminu państwowego oraz skład komisji egzaminacyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem liczby jej członków powoływanych spośród specjalistów w dziedzinie medycyny objętej egzaminem państwowym lub w uzasadnionych przypadkach w dziedzinach pokrewnych, a w szczególności spośród przedstawicieli konsultanta krajowego, właściwego towarzystwa naukowego, Naczelnej Rady Lekarskiej lub okręgowej rady lekarskiej.
2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Wojskowej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) liczbę lekarzy będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej lub zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej tworzonych przez Ministra Obrony Narodowej, którzy ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej mogą corocznie

- rozpocząć specjalizację w danej specjalności,
- 2) tryb uzyskiwania przez lekarzy, o których mowa w pkt 1, tytułu specjalisty.

Art. 16l. 1. Dokument poświadczający formalne kwalifikacje specjalistyczne lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wydany przez odpowiedni organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, określony w odrębnych przepisach wydanych na podstawie ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 2, jest równoważny z dokumentem poświadczającym tytuł specjalisty.

2. Za równoważne z tytułem specjalisty w dziedzinie medycyny uważa się również kwalifikacje potwierdzone:

- 1) dokumentem poświadczającym formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności świadczącym o rozpoczęciu kształcenia przed:
- a) 1 stycznia 1995 roku w Austrii, Finlandii i Szwecji,
 - b) 3 kwietnia 1992 roku w Niemieckiej Republice Demokratycznej, który upoważnia do wykonywania zawodu lekarza specjalisty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach, jak dokument poświadczający kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec i określony w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3,
 - c) 1 stycznia 1986 roku w Hiszpanii i Portugalii,
 - d) 1 stycznia 1981 roku w Grecji,

- e) 20 grudnia 1976 roku w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, lub
- 2) zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej stwierdzającym, że dokument poświadczający formalne kwalifikacje specjalistyczne został wydany po odbyciu odpowiedniego szkolenia, a kwalifikacje te są uważane za równoważne kwalifikacjom poświadczonym dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje w zakresie specjalizacji medycznych lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

11c) art. 17 otrzymuje brzmienie:

"Art. 17. 1. Lekarz, lekarz stomatolog posiadający prawo wykonywania zawodu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej może uzyskać, w ramach doskonalenia zawodowego szczególne kwalifikacje w zakresie innym, niż wymieniony w art. 16a do udzielania określonych świadczeń zdrowotnych, nabywając szczególne umiejętności zawodowe, zwane dalej "umiejętnościami", potwierdzone świadectwem nabycia tych kwalifikacji i umiejętności,

zwanym dalej "świadectwem umiejętności", po odbyciu szkolenia określonego programem uwzględniającym zakres i rodzaj danych umiejętności oraz po złożeniu egzaminu.

2. Szkolenia, o których mowa w ust. 1, prowadzą podmioty uprawnione.
3. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw zdrowia może uznać dotychczasowy dorobek zawodowy i naukowy lekarza za równoważny z odbytym przeszkoleniem w zakresie danej umiejętności i podjąć decyzję o dopuszczeniu tego lekarza do egzaminu.
4. Lekarz odbywający szkolenie w celu uzyskania umiejętności wykonuje zawód w zakresie objętym programem umiejętności pod kierunkiem lekarza posiadającego tytuł specjalisty lub drugi stopień specjalizacji, o którym mowa w art. 64 ust. 1, w odpowiedniej dziedzinie medycyny.
5. Lekarz może rozpocząć szkolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiada prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, a w określonych umiejętnościach, jeżeli ponadto posiada tytuł specjalisty lub posiada drugi stopień specjalizacji, o którym mowa w art. 64 ust. 1, w odpowiedniej dziedzinie medycyny.
6. Lekarz odbywa szkolenie, o którym mowa w ust. 1, w ramach:
 - 1) umowy o pracę z podmiotem uprawnionym do prowadzenia szkolenia obejmującego odpowiednią umiejętność,

- 2) urlopu szkoleniowego udzielonego pracownikowi na czas trwania szkolenia w celu uzyskania odpowiedniej umiejętności,
 - 3) umowy o szkolenie w celu uzyskania odpowiedniej umiejętności zawartej z podmiotem uprawnionym do prowadzenia tego szkolenia,
 - 4) poszerzenia, o program szkolenia w zakresie odpowiedniej umiejętności, zajęć programowych studiów doktoranckich prowadzonych przez podmiot uprawniony, w którego skład wchodzi jednostka organizacyjna uprawniona do prowadzenia szkolenia w zakresie tej umiejętności.
7. Opłaty za szkolenia, o których mowa w ust. 1, ponoszą osoby fizyczne i podmioty określone w art. 20d, a wpływy z tego tytułu są przychodami podmiotu uprawnionego.
8. Lekarz, który uzyskał świadectwo umiejętności za granicą może wystąpić do ministra właściwego do spraw zdrowia z wnioskiem o uznanie równoważności świadectwa umiejętności; art. 16c stosuje się odpowiednio.
9. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) rodzaje szczególnych kwalifikacji w zakresie dziedzin medycyny lub umiejętności udzielania określonych świadczeń zdrowotnych,
 - 2) ramowy program szkolenia, rodzaje i formy szkolenia, uwzględniając w szczególności tryb i sposób odbywania, okres trwania szkolenia oraz sposób sprawdzania wiedzy

teoretycznej i nabytych umiejętności praktycznych,

- 3) kwalifikacje, jakie powinien posiadać lekarz, lekarz stomatolog zamierzający odbyć przeszkolenie, uwzględniając w szczególności kwalifikacje formalne oraz sposób ich dokumentowania,
- 4) warunki jakie powinien spełniać podmiot uprawniony do szkolenia w zakresie nabycia określonych umiejętności, uwzględniając w szczególności dane o kadrze i bazie dydaktycznej, warunki organizacyjne umożliwiające prowadzenie szkolenia, rodzaj i zakres udzielanych świadczeń zdrowotnych,
- 5) wysokość i sposób naliczania opłat związanych z realizacją kształcenia oraz sposób ich uiszczania, uwzględniając w szczególności koszty rzeczywiste ponoszone przez podmiot prowadzący szkolenie,
- 6) szczegółowe warunki i tryb uznawania świadectw umiejętności uzyskanych za granicą za równoważne ze świadectwami uzyskanymi w kraju,
- 7) sposób i tryb składania egzaminu, o którym mowa w ust. 1.

10. Nadzór nad odbywaniem szkolenia w zakresie uzyskania umiejętności sprawuje właściwa okręgowa rada lekarska. Przepisy art. 16j ust. 2 stosuje się odpowiednio.";

11d) art. 18 otrzymuje brzmienie:

"Art. 18. 1. Lekarz, lekarz stomatolog wykonujący zawód na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w ramach

doskonalenia zawodowego ma obowiązek kształcenia ustawicznego.

2. Obowiązek kształcenia ustawicznego lekarz realizuje w różnych formach aktywności zawodowej, w tym w ramach samokształcenia lub w zorganizowanych formach takiego kształcenia, potwierdzonych uzyskaniem odpowiedniej liczby punktów edukacyjnych, rozliczanych w ustalonym okresie, nie krótszym niż trzy lata i nie dłuższym niż pięć lat, dokumentowanych w formie rejestracji przez okręgową radę lekarską, której lekarz jest członkiem.
3. Okręgowa rada lekarska może zobowiązać lekarza do odbycia szkolenia uzupełniającego, z zachowaniem przepisów art. 11 ust. 2-5, jeżeli lekarz w okresie, o którym mowa w ust. 2, nie zdobędzie odpowiedniej liczby punktów edukacyjnych.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia, formy aktywności edukacyjnej, liczbę punktów, o których mowa w ust. 2, niezbędną do uzyskania przez lekarza, warunki i szczegółowe kryteria uzyskiwania tych punktów w zależności od rodzaju określonej formy aktywności edukacyjnej, sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, a także szczegółowe wymagania, jakie muszą spełniać podmioty ubiegające się o prowadzenie kształcenia ustawicznego, uwzględniając w szczególności zorganizowane formy tego kształcenia, wymogi dotyczące kadry szkolącej oraz bazy dydaktycznej podmiotów prowadzących zorganizowane formy

kształcenia ustawicznego.";

11e) art. 19 otrzymuje brzmienie:

"Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, planuje i koordynuje zadania związane z doskonaleniem zawodowym lekarzy, obejmującym prowadzenie szkolenia specjalizacyjnego oraz szkoleń w zakresie uzyskiwania umiejętności, a także prowadzi akredytację, o której mowa w art. 16 ust. 3, podmiotów uprawnionych do prowadzenia tych szkoleń.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw zdrowia, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) dokonywanie analizy potrzeb w zakresie szkolenia specjalizacyjnego oraz nabywania umiejętności do udzielania określonych świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 17 ust. 1,
- 2) koordynowanie spraw związanych z opracowywaniem programów w zakresie specjalizacji lekarskich i umiejętności oraz ich publikowanie,
- 3) analiza systemów oceny jakości kształcenia,
- 4) prowadzenie postępowania w sprawach udzielania, zawieszania i cofania akredytacji podmiotom uprawnionym do realizacji szkolenia specjalizacyjnego lub uzyskiwania umiejętności oraz ograniczenia lub zmiany jej zakresu,
- 5) współpraca z wojewodami w zakresie doskonalenia zawodowego lekarzy, a w szczególności ustalania potrzeb, o których mowa w pkt 1, postępowania kwalifikacyjnego i nadzoru nad odbywaniem specjalizacji oraz nadzoru nad podmiotami, które uzyskały

akredytację,

- 6) współpraca z samorządem zawodowym lekarzy, lekarskimi towarzystwami naukowymi w zakresie dotyczącym planowania i nadzoru medycznego nad doskonaleniem zawodowym lekarzy,
 - 7) prowadzenie postępowania związanego z uznawaniem świadectwa specjalizacji lub umiejętności uzyskanego za granicą,
 - 8) prowadzenie postępowania związanego z uznawaniem stażu podyplomowego odbytego za granicą.
3. Zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw zdrowia realizuje poprzez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego działające na podstawie odrębnych przepisów, we współpracy w szczególności z wyższymi uczelniami medycznymi i samorządem lekarskim, a także jednostkami badawczo-rozwojowymi w dziedzinach nauk medycznych i jednostkami organizacyjnymi posiadającymi akredytację na doskonalenie zawodowe lekarzy.";

11f) po art. 19 dodaje się art. 19a – 19i w brzmieniu:

"Art. 19a. 1. Okręgowa rada lekarska planuje i koordynuje zadania związane z doskonaleniem zawodowym w innych formach kształcenia ustawicznego niż określone w art. 19 ust. 1, w odniesieniu do lekarzy będących jej członkami.

2. Naczelna Rada Lekarska lub właściwa okręgowa rada lekarska, w zakresie określonym przez Naczelną Radę Lekarską, prowadzi akredytację podmiotów uprawnionych do prowadzenia zorganizowanych innych form kształcenia ustawicznego, o których mowa w

ust. 1; przepisy art. 19 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 19b. 1. Przy ministrze właściwym do spraw zdrowia działa Krajowa Rada Doskonalenia Zawodowego Lekarzy, zwana dalej "Radą", do zadań której należy w szczególności:

- 1) dokonywanie okresowych ocen realizacji programów doskonalenia zawodowego oraz ustalanie propozycji ich zmian i uzupełnień,
- 2) opiniowanie ustalonych standardów świadczeń i procedur zdrowotnych w danej specjalności w ramach realizowanych form kształcenia ustawicznego,
- 3) opiniowanie w sprawach wprowadzania nowych dziedzin medycyny do systemu szkolenia specjalizacyjnego,
- 4) opiniowanie warunków i wymagań, jakim powinny odpowiadać podmioty uprawnione do prowadzenia doskonalenia zawodowego lekarzy,
- 5) ocena programów kształcenia ustawicznego w zakresie współczesnych wymogów wiedzy medycznej,
- 6) opiniowanie kryteriów uzyskiwania punktów edukacyjnych w ramach kształcenia ustawicznego,
- 7) opiniowanie obowiązującego systemu kształcenia ustawicznego w odniesieniu do wymogów Unii Europejskiej,
- 8) inicjowanie stałego rozwoju kształcenia ustawicznego,
- 9) opiniowanie w sprawach dotyczących

przygotowania i przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 19g ust. 2 pkt 1, 2 i 4.

2. W skład Rady, która liczy 11 osób, wchodzi przewodniczący, będący przedstawicielem ministra właściwego do spraw zdrowia i członkowie Rady powoływani przez ministra właściwego do spraw zdrowia spośród przedstawicieli Naczelnej Rady Lekarskiej, Konferencji Rektorów Akademii Medycznych, lekarskich towarzystw naukowych i konsultantów krajowych.
3. Członkom Rady przysługuje wynagrodzenie w formie ryczałtu. Miesięczna wysokość ryczałtu nie może być wyższa niż 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego w drodze obwieszczenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polski "Monitor Polski".
4. Środki finansowe związane z działalnością Rady są pokrywane z części budżetu, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb powoływania przewodniczącego i członków Rady, jej regulamin, sposób i formę wyrażania ocen i opinii przedstawianych ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz innym organom i instytucjom, a także sposób sprawowania obsługi organizacyjno-technicznej Rady.

Art. 19c. 1. Akredytacja, o której mowa w art. 16 ust. 3, obejmuje uzyskanie uprawnienia do prowadzenia określonego zakresu i rodzaju doskonalenia zawodowego, ograniczenie lub zmianę tego zakresu uprawnienia, zawieszenie albo cofnięcie akredytacji.

2. Akredytacji udziela się na wniosek zainteresowanej jednostki organizacyjnej lub osoby fizycznej, w zakresie objętym wnioskiem, po stwierdzeniu, że wnioskodawca spełnia wymagania i warunki niezbędne do realizacji określonego programu doskonalenia zawodowego lekarzy, o którym mowa w art. 16a i art. 17 ust. 1, albo po pozytywnej ocenie programu kształcenia oraz spełnieniu określonych standardów kształcenia przez podmiot ubiegający się o akredytację w innych zorganizowanych formach kształcenia ustawicznego.

3. Uzyskanie akredytacji potwierdza certyfikat akredytacji wydawany odpowiednio przez:

1) ministra właściwego do spraw zdrowia, na wniosek Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, po uzyskaniu opinii krajowego konsultanta właściwego ze względu na rodzaj i zakres doskonalenia zawodowego, o którym mowa w art. 16a i art. 17 ust. 1,

2) Naczelną Radę Lekarską albo właściwą okręgową radę lekarską, w odniesieniu do zorganizowanych form kształcenia ustawicznego.

4. Certyfikat akredytacji, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) oznaczenie jednostki udzielającej akredytacji,

2) oznaczenie podmiotu, któremu udziela się akredytacji oraz jego siedziby albo adresu,

3) numer i oznaczenie certyfikatu akredytacji,

4) zakres udzielanej akredytacji, w tym rodzaj

doskonalenia zawodowego oraz maksymalną liczbę osób objętych w tym samym czasie danym rodzajem doskonalenia,

- 5) okres, na jaki udzielono akredytacji,
- 6) datę i miejsce wydania oraz podpis osoby upoważnionej.

5. Standardy kształcenia określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii krajowych konsultantów określonych specjalności oraz Naczelnej Rady Lekarskiej, uwzględniając w szczególności wymagania dotyczące:

- 1) sposobu realizacji programu kształcenia,
- 2) kadry prowadzącej kształcenie,
- 3) bazy dydaktycznej, w tym szkolenia praktycznego,
- 4) posiadania wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia.

6. Akredytacji udziela się na każdy rodzaj doskonalenia zawodowego, o którym mowa w ust. 1.

7. Akredytacji udziela się na czas określony, nie dłuższy niż 8 lat, jednak nie krótszy niż okres trwania doskonalenia zawodowego, objętego zakresem udzielonej akredytacji.

8. Uzyskanie, odmowa, cofnięcie, zawieszenie akredytacji oraz ograniczenie lub zmiana jej zakresu, następuje w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia, na wniosek Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, uchwały Naczelnej Rady Lekarskiej albo właściwej okręgowej rady lekarskiej.

9. Uzyskanie akredytacji i wydanie certyfikatu akredytacyjnego podlega opłacie ponoszonej przez wnioskodawcę, o którym mowa w art. 19c ust. 2;

opłata stanowi odpowiednio dochód budżetu państwa albo Naczelnej Rady Lekarskiej lub właściwej okręgowej rady lekarskiej.

10. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób naliczania opłat za uzyskanie akredytacji i wydawane certyfikaty oraz tryb ich uiszczania, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres doskonalenia zawodowego objętego akredytacją.
11. Do postępowania w sprawach udzielania akredytacji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
12. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku podmiotu ubiegającego się o akredytację, uwzględniając szczegółowe dane dotyczące podmiotu ubiegającego się o akredytację, w tym także dotyczące sposobu realizacji programu kształcenia, kadry prowadzącej kształcenie, zakresu, rodzaju i liczby udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz bazy dydaktycznej, w tym szkolenia praktycznego.

- Art. 19d.
1. W okresie ważności certyfikatu akredytacji, odpowiednio Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, w zakresie, o którym mowa w art. 19, a Naczelna Rada Lekarska i właściwa okręgowa rada lekarska w zakresie zorganizowanych form kształcenia ustawicznego, sprawują nadzór nad podmiotem, który uzyskał akredytację, co do zgodności doskonalenia zawodowego z udzieloną akredytacją.
 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, Naczelna Rada Lekarska albo właściwa okręgowa rada lekarska, uprawnione są do:

- 1) wizytacji podmiotu prowadzącego szkolenie,
 - 2) żądania przedstawienia dokumentacji prowadzonego szkolenia,
 - 3) żądania wyjaśnień dotyczących procesu szkolenia,
 - 4) wydawania zaleceń pokontrolnych związanych z usunięciem stwierdzonych uchybień.
3. Podmiot, który uzyskał akredytację, obowiązany jest informować, odpowiednio Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, Naczelną Radę Lekarską albo właściwą okręgową radę lekarską o zmianach odnoszących się do zakresu udzielonej akredytacji, a także mających wpływ na prowadzenie doskonalenia zawodowego.
 4. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań i warunków, o których mowa w art. 19c ust. 1, lub zakresu akredytacji, odpowiednio minister właściwy do spraw zdrowia, Naczelna Rada Lekarska albo właściwa okręgową radą lekarską może ograniczyć zakres akredytacji, zawiesić akredytację albo dokonać jej cofnięcia.
 5. Ograniczenie zakresu akredytacji następuje w przypadku, gdy podmiot posiadający certyfikat akredytacji nie spełnia wymagań i warunków, o których mowa w art. 19c ust. 2, w odniesieniu do określonego rodzaju doskonalenia zawodowego objętego zakresem akredytacji.
 6. Zawieszenie akredytacji następuje w przypadku, gdy podmiot posiadający akredytację nie jest w stanie okresowo prowadzić doskonalenia zawodowego w zakresie udzielonej akredytacji.
 7. Cofnięcie akredytacji następuje w przypadku stwierdzenia, odpowiednio przez ministra właściwego

do spraw zdrowia, Naczelną Radę Lekarską albo właściwą okręgową radę lekarską niespełnienia wymagań i warunków, o których mowa w art. 19c ust. 2, w odniesieniu do zakresu udzielonej akredytacji.

Art. 19e. Zmiana zakresu, zawieszenie albo cofnięcie akredytacji może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego, w ramach nadzoru, w trybie właściwym dla udzielenia akredytacji.

Art. 19f. Przy ministrze właściwym do spraw zdrowia działa Centrum Egzaminów Medycznych, zwane dalej "Centrum", jako jednostka budżetowa.

Art. 19g. 1. Centrum wykonuje zadania związane z organizowaniem i przeprowadzaniem egzaminów państwowych oraz innych egzaminów medycznych z zakresu doskonalenia zawodowego lekarzy, kształcenia podyplomowego farmaceutów oraz innych osób wykonujących zawody medyczne mających zastosowanie w ochronie zdrowia, z wyjątkiem pielęgniarek i położnych.

2. Do zadań Centrum należy w szczególności:

- 1) ustalanie regulaminu przeprowadzania egzaminów państwowych oraz powoływanie zespołów eksperckich w celu opracowania testów egzaminacyjnych,
- 2) organizowanie i przeprowadzanie państwowego egzaminu kończącego staż podyplomowy lekarza, lekarza stomatologa oraz wydawanie świadectwa złożenia egzaminu państwowego kończącego staż podyplomowy,
- 3) przygotowanie i przeprowadzenie egzaminów kończących specjalizacje lekarskie, farmaceutów oraz innych osób wykonujących

zawody medyczne mające zastosowanie w ochronie zdrowia, z wyjątkiem pielęgniarek i położnych,

- 4) określanie regulaminu przeprowadzania egzaminów kończących szkolenia związane z uzyskiwaniem świadectwa umiejętności,
 - 5) publikowanie zakresu obowiązującej wiedzy w dziedzinach medycyny oraz wykazu literatury medycznej zalecanej w kształceniu ustawicznym,
 - 6) nadzór nad przeprowadzanymi egzaminami oraz dokonywanie okresowych ocen z przebiegu egzaminów,
 - 7) wydawanie dyplomów specjalisty i świadectw umiejętności,
 - 8) działalność informacyjna.
3. Zadania, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4 i 5, Centrum wykonuje po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doskonalenia Zawodowego Lekarzy.
4. W strukturze organizacyjnej Centrum działają komisje egzaminacyjne do przeprowadzenia państwowych egzaminów, o których mowa w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 19h. 1. Centrum kieruje Dyrektor Centrum przy pomocy wicedyrektorów Centrum.

2. Dyrektora Centrum powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Wicedyrektorów Centrum powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Dyrektora Centrum.

Art. 19i. Minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, nadaje Centrum statut określający jego organizację, tryb działania oraz szczegółowe zadania, mając na uwadze stworzenie optymalnych

warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań Centrum.";

11g) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

"Art. 20a. 1. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i posiadający dokumenty, o których mowa w art. 161 ust. 1 lub 2, ma prawo do używania określonych tytułów specjalisty w danej dziedzinie medycyny, odpowiadających tytułom określonym w odrębnych przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wykaz tytułów specjalisty w określonej dziedzinie medycyny uzyskanych w innych, niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej, które odpowiadają tytułom specjalisty używanym w kraju, uwzględniając oryginalne brzmienie tych tytułów wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Art. 20b. 1. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskanym w innym, niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej tytułem lub stopniem naukowym, lub ich skrót, o ile tytuł ten lub stopień albo ich skrót nie jest tożsamy z tytułem lub stopniem naukowym uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, którego lekarz ten nie posiada; w takim wypadku, lekarz

posługiwać się może tytułem lub stopniem naukowym określonym w odrębnych przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, nazwy tytułów i stopni naukowych uzyskanych w innym, niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, których mogą używać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lekarze będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, w sytuacji, gdy tytuł lub stopień przez nich posiadany nie jest tożsamy z tytułem lub stopniem naukowym uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, wymagającym dodatkowego szkolenia, którego lekarz ten nie posiada, uwzględniając w szczególności oryginalne i polskie brzmienie nazw tytułów lub stopni naukowych.";

11h) po art. 20b dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

"Rozdział 3a

Finansowanie doskonalenia zawodowego lekarzy

Art. 20c. 1. Wydatki na szkolenie specjalizacyjne lekarzy pokrywane są odpowiednio:

- 1) z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia – w zakresie finansowania rezydentur, Centrum oraz zadań, o których mowa w art. 19 ust. 1,
- 2) z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest wojewoda – w zakresie finansowania działalności centrów zdrowia publicznego i konsultantów wojewódzkich,

działających na podstawie odrębnych przepisów oraz zadań, o których mowa w art. 16j ust. 1-3,

3) z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do lekarzy o których mowa w art. 16k ust. 2,

4) przez lekarza odbywającego specjalizację lub podmiot zatrudniający lekarza – w zakresie finansowania kursów szkoleniowych objętych programem specjalizacji oraz egzaminów państwowych w wysokości nie wyższej niż ustalona przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Wydatki na doskonalenie w zakresie specjalizacji dla lekarzy cudzoziemców wykonujących zawód na podstawie art. 7 ust. 1a, na zasadach określonych w art. 15 ust. 3e, pokrywane są z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) formy realizacji zadań przez podmioty, o których mowa w ust. 1,

2) tryb i sposób finansowania specjalizacji przez podmioty, o których mowa w ust. 1,

3) maksymalną wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 4, ponoszonych przez lekarzy.

Art. 20d. Koszty związane z nabywaniem umiejętności, o których mowa w art. 17 ust. 7, oraz doskonaleniem zawodowym w innych formach kształcenia ustawicznego ponosi lekarz lub podmiot zatrudniający lekarza.

Art. 20e. 1. Wydatki na doskonalenie zawodowe lekarzy, w tym również w zakresie finansowania umów o pracę na czas określony, zawieranych przez lekarzy w celu odbycia specjalizacji, w innym trybie niż rezydentura, wynikająca z potrzeb kadrowych na obszarze województwa, mogą być pokrywane ze środków własnych jednostek samorządu terytorialnego.

2. Lekarz pozostający w stosunku pracy, w celu realizacji obowiązku doskonalenia zawodowego, ma prawo do corocznego, płatnego 14-dniowego urlopu szkoleniowego.";

Uwaga:

Poprawki nr 9, 10, 11, 12 i 13 należy głosować łącznie.

9)	w art. 1 w pkt 13 lit. d) otrzymuje brzmienie:
"d) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1",";	Poprawka
KNLE
poparta przez
komisję
10)	w art. 1 w pkt 13 w lit. e) drugie tiret otrzymuje brzmienie:
"- w pkt 1 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1",";	Poprawka
KNLE
poparta przez
komisję
11)	w art. 1 w pkt 14 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
"a) w ust. 2 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1",
b) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1",";	Poprawka
KNLE
poparta przez
komisję
12)	w art. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:
"15) w art. 50b w ust. 1 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1",";	Poprawka
KNLE
poparta przez
komisję

- 13) w art. 1 w pkt 17 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
- "a) w ust. 1 w pkt 4 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1",
- b) w ust. 2 wyrazy "ust. 1 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "ust. 1 pkt 1";";
- 14) w art. 1 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
- "19a) w art. 64:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- "2. Lekarz, który rozpoczął specjalizację, o której mowa w ust. 1, na podstawie przepisów dotychczasowych, odbywa ją zgodnie z tymi przepisami – nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2004 r. w przypadku specjalizacji pierwszego stopnia oraz do dnia 31 grudnia 2006 r. w przypadku specjalizacji drugiego stopnia.",
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- "3. W okresie do 31 grudnia 2004 r. lekarz, który na podstawie przepisów dotychczasowych uzyskał specjalizację pierwszego stopnia i jest zatrudniony w jednostce organizacyjnej określonej w art. 16d ust. 1 lub 3, może zostać skierowany do odbywania specjalizacji w dziedzinie medycyny, w której posiada pierwszy stopień specjalizacji bez postępowania kwalifikacyjnego."";
- 15) w art. 7 skreśla się wyrazy "do dnia";
- 16) art. 8 otrzymuje brzmienie:
- "Art. 8. Przepisy art. 1 pkt 1-5, pkt 6 lit. a) i b), pkt 7-9, pkt 11 lit. f), pkt 11b w zakresie dotyczącym art. 16l, pkt 11g
- Poprawka KNLE poparta przez komisję
- Poprawka sen. D. Czudowskiej poparta przez komisję
- Poprawka KNLE poparta przez komisję
- Poprawka sen. D. Czudowskiej poparta przez komisję

oraz art. 2 pkt 6 stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej z dniem uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.";

- 17) w art. 8 skreśla się wyrazy "pkt 6 lit. a) i b)"; Poprawka KNLE
- 18) art. 9 otrzymuje brzmienie: Poprawka sen. D. Czudowskiej poparta przez komisję
- "Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 11d, 11f w zakresie dotyczącym art. 19a, art. 19c ust. 3 pkt 2, art. 19d oraz art. 19e, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r."

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
